

שימוש בחומרים שמנוניים ודביקים לצורך הרחקת בעלי כנף בעופות

בעלי חיים שונים, כדוגמת ציפורים מגדלים שונים וממינים שונים החל ממשקל של 15 גרם ועד 1 ק"ג ואף יותר, הנגועים בחומרים כגון גריז (חלקיקי נפט), שמנים ודביקים למיניהם מגיעים לבית החולים לחיות בר לאחר שנחשפו לחומרים אלו. חומרים אלו ונגזרותיהם פוגעים בצורה חריפה בבעלי הכנף במספר דרכים-

1. פגיעה הרסנית במבנה הנוצה ובתפקודה – החומרים השונים גורמים לנוצות להידבק אחת לשנייה ופעמים רבות להישבר. הציפור מאבדת את יכולתה לפרוש כנף שכן הכנף כולה נדבקת לגוף. כתוצאה מאבדת הציפור את יכולת התעופה שלה אפילו בחשיפה מועטה לחומרים הנ"ל. הנזק יכול להיות בלתי הפיך שכן פגיעה בבית הנוצה מובילה לצימוח נוצות לא תקין.
2. פגיעה ביכולת הבידוד התרמי של הציפור ויכולתה לווסת את טמפרטורת הגוף – הנוצות מהוות שכבת בידוד ובכך מאפשרות לציפור לשמור על טמפרטורת גוף קבועה גם בטווחי טמפרטורה חיצונית קיצוניים. שימון הנוצות או הדבקתם מובילים לאובדן יכולת זו וכך הציפור מגיעה פעמים רבות למצבי היפרתרמיה/היפותרמיה וכתוצאה למוות.
3. בליעת החומר בזמן ניסיונות הציפור לחלץ את עצמו ובזמן ניקוי וסירוק הנוצות- בניסיון לחלץ את עצמה או כחלק משגרת הטיפול ושמירה על היגיינה ותקינות הנוצה, ציפורים מנקות ומסרקות את הנוצות באמצעות המקור. במידה והנוצה מלוכלכת עם חומרי דבק או זפת, הציפור בולעת את החומרים הנ"ל בעל כורחה. לחומרים אלו השפעה קריטית על מערכת העיכול של בעל החיים ועלולים לפגוע בתפקודה התקין.
4. פגיעה בעור כפות הרגליים וביכולת תנועת הציפור – עור כפות הרגליים שנחשף גם הוא לחומרים הנ"ל נפגע גם כן בצורה חמורה, דלקות וכוויות הם ממצא שכיח אצל חיות שנחשפו לשמנים, דביקים וגריז.
5. הידבקות שאריות פסולת (חבלים, חוטים ופלסטיק) לגוף בעל החיים, לנוצות ולרגליים ויצירת נזק משניי חמור כגון חנק ונמקי גפיים.
6. חשיפה לטורפים – חוסר יכולת התנועה והתעופה הופכים את הציפור למטרה נוחה לחתולים ולכלבים בסביבה העירונית. ופעמים רבות ציפורים אלו נפצעות או נטרפות.

בכבוד רב
בית החולים לחיות בר